

Introduction to Chapters 16-17

Eliphaz's First Speech (4-5)	Job's Reply (6-7)
	I never asked for your help
People deserve their suffering	Gd has smashed me, or allowed me to be smashed
Outrage is foolish	Gd has forced my outrage
Turn to Gd for help	There is no hopeful narrative; I turn to Gd in defiance

Eliphaz's Second Speech (15)	Job's Reply (16-17)
Job, you wickedly deny the value of goodness!	
Job, you are arrogant!	
The wicked suffer psychologically and lack a future	

1. Outline of Chapters 16-17

- 16:1-5 Rejects their words as foolish, and betraying a lack of comprehension
- 16:6-16 Gd has crushed me, on multiple levels
- 16:17-22 I am innocent, and so I demand justice from Gd
- 17:1-10 Gd has robbed me of support
- 17:11-16 My suffering is great, and I have no hope

16:1-5 Your words are foolish and uncomprehending

2. Metzudat David to 16:2

כולכם מנחמים תנחומי הבל לומר שאחר התשובה ישגה אחריתי - ואם אין בידי עון, מה מקום לתשובה? ומה זה תספר לפני עונש הרשעים, לעורר לבי לתשובה?

All of you provide empty consolation, saying that my end will flourish after repentance – but if I have not sinned, what place is there for repentance? And why do you speak of the punishment of the wicked, to awaken my heart to repentance?

3. Rashi to 16:4

ככם אדברה - ככם אני יודע לקנתר:

"Like you I would speak" – Like you, I know how to attack.

4. Malbim to 16:4

הכי גם אנכי ככם אדברה? בתמיהה. אם היה מקרה כזאת מגיע אליכם ואתם הייתם המנוגעים תחתי ואני הייתי בא לנחם אתכם, וכי הייתי מדבר כמוכם להרשיע אתכם ולהכאיב את לבבכם? לא כן, כי בהפך הייתי עושה, אחבירה עליכם במלים...

"Would I speak like you?" This is an expression of wonder. If such a thing would happen to you, and you were struck instead of me, and I came to comfort you, would I speak like you, indicting you and paining your hearts? No! I would do the opposite. "I would join upon you with words"...

16:6-16 Gd has crushed me, on multiple levels

5. The last time Job described Gd as crushing him Job 6:1-10

6. Daat Mikra to 16:9

מחמת הרגשתו שכעסו של אלקים חל עליו, שוב אין הוא יכול לדבר אל אלקים בלשון נוכח, וחוזר ומדבר אליו בלשון נסתר.
 Because of his feeling that Gd was angry at him, he could no longer speak to Gd directly, and he reverted to addressing Gd in the third person.

7. Ralbag to 16:7

פעם לנוכח ופעם שלא לנוכח על דרך אומרו משכני אחריו נרוצה הביאני המלך חדריו:

Sometimes direct and sometimes indirect, like, "Draw me; we will run after You. The King has brought me to His chambers." (Song of Songs 1:4)

8. Metzudat David to 16:6

ואם בזה תחשבו להחדייל אמרי במה שתאמרו שאני מיפר היראה אשר היא עוד סבה לבל ילכו היסורים, הנה לא כן הוא כי כמו אם אדברה לא יחשך כאבי, כן לא יחשך אם אחדל מלדבר, כי מה מן העון אשר ילך לו על ידי מירוק היסורים, עד שאשוב להיות נקי...

And if with this you think to halt my statements, saying that I eliminate awe and this is another reason why my pains don't leave me, it is not so. Just as speaking does not spare me pain, so ceasing speech will not spare me. What sin will depart via the cleansing afforded by suffering, until I am clean?...

9. Malbim to 16:8

נודע בקורות עמים הקדמונים כשהיו רוצים לבחון את איש שנחשד על גניבה ורצח ויתר עבירות והוא היה מכחיש, היו מיסרים את הנחשד ביסורים קשים ומרים, והיו מביטים בפני המיוסר, אם ראו שסובל יסורים אלה כאלו אינו מרגיש בהם כלל, היו דנים מזה שהעלילה שקר, ואם ראו שמרגיש ביסוריו וכ"ש אם היה צועק חמס, דנו שהעלילה אמת

It is known in the history of early nations that when they wished to test someone who was suspected of theft, murder or other sins, and he denied it, they would torture him with harsh, bitter suffering, and they would look at the tortured person's face. If they saw that he bore the torture as though he didn't feel it, they concluded that the claim was false. If they saw that he felt the torture, and certainly if he cried *Chamas!*, they concluded that the claim was true.

16:17-22 I am innocent, and so I demand justice from Gd

10. Rashi to 16:17

לא קיללתי חבירי ולא פיללתי לו רעה:

I did not curse my friend, and I did not pray for him to be harmed.

11. Heaven and Earth as witnesses

Devarim 30:19, Devarim 31:28

12. Rashi to Devarim 30:19

שהם קיימים לעולם, וכאשר תקרה אתכם הרעה יהיו עדים שאני התרתי בכם בכל זאת. דבר אחר... אמר להם הקב"ה לישראל, הסתכלו בשמים שבראתי לשמש אתכם, שמא שנו את מדתם, שמא לא עלה גלגל חמה מן המזרח והאיר לכל העולם...

They endure forever, and when bad things happen to you they will be My witnesses that I warned you of this. Or... Gd told Israel: Look at the heavens I created to serve you, have they changed their ways? Has the Sun ever risen in the east, illuminating the world...

13. Carol Newsom, *The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations*, pg. 157

The necessity of giving witness becomes so strong that when he thinks of death as preventing him from bringing his accusation or defending himself, Job's imagination supplies surrogates who will speak for him (the earth, 16:18; a heavenly witness, 16:19; an inscribed text, 19:23-24; a *goel*, 19:25).

14. Rashi to 16:21

הלואי יעשה לי זאת שיתן לי מקום להתווכח גבר עם אלוך, להשוות שני הריבים - ריב גבר עם קונו וריב בין אדם לרעהו.

I wish He would do this to me, giving me room to be a man quarrelling with Gd, equating two quarrels: The man with his Creator, and one man with another.